

سوره‌ای برای آل سعود!

به خودشان اگر باشد، بیچاره‌اند؛ چون هیچ چیز ندارند. نه زمین حاصل خیز که کشاورزی کنند، نه آب و هوای خوب که به دامداری پردازند. در چنین شرایط وحشتناکی، خدا یک نعمت ویژه به ایشان داده که به خاطر آن به ثروتمندترین افراد و قبیله‌ها تبدیل شده‌اند: خانه کعبه! اما عجیب است که همه خداپرستان از دوردست‌ها خود را به این سرزمین امن می‌رسانند تا خدای یکتا و بی‌نیاز را بندگی کنند، آن وقت قریش - این کلیدداران بیت‌الله که از قبل سفرهای تابستانی و زمستانی کاروان‌ها به نان و نوایی رسیده‌اند و انس و الفتی پیدا کرده‌اند - به عکس همه کاروان‌ها از اصل قضیه بازمانده‌اند و به جای خدا، به نعمت خدا دل بسته‌اند!

چرا به خود نمی‌آیند؟ آیا وقت آن نشده که به جای بهانه کردن خانه خدا برای دنیاپرستی و نعمت‌پرستی، خدای این دنیا و نعمت‌ها را پرستند و سر بندگی برای او فرود آورند؟ آری؛ شاید این آخرین فرصت باشد، پس باید پروردگاران این خانه را عبادت کنند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ (۱) إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (۲)

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (۳) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ (۴)

برای الفت دادن قریش، الفتشان هنگام کوچ زمستان و تابستان، پس باید خداوند این خانه را پرستند. همان [خدایی] که در گرسنگی غذایشان داد و از بیم [دشمن] ایمن‌شان ساخت.

قرآن کریم

سوره مبارکه قریش

